

Draai om je oren

Jazz en meer - Weblog

Concert

Laat ontroeren maar aan Van Vliet

Jeroen van Vliet - Solo & Moon Trio, zaterdag 12 maart 2016, Concertzaal Tilburg

Solo op het podium staan. Het is voor iedere muzikant de ultieme uitdaging. Iedereen heeft immers zijn focus op jou en je moet van goeden hui komen om je publiek, met toch maar één set, te blijven boeien. Velen proberen het, maar het is slechts weinigen gegeven. Maar daar hoo

Jeroen van Vliet wel bij, zo laat hij horen in zijn drie kwartier durende set in de gevulde Tilburgse concertzaal.

De pianist maakt het zichzelf niet bepaald gemakkelijk. Je begint anders niet met 'Anthem'. De titel voerspelt het reeds. Een *anthem* wordt oorspronkelijk gezongen onderdeel van de ochtend- en avonddiensten van de Anglicaanse Kerk, de zogeheten *Morning Prayers* en *Evensong* en heeft dus een ingetogen connotatie. En ja, het van Van Vliet klinkt als een anthem: ingetogen, verstild, met ongeveer even veel als gespeelde noten. Maar wat speelt hij het prachtig. Geconcentreerd bouwt hij spanning op en zet hij de toon voor wat een groots concert gaat worden. Op andere momenten is zijn spel vurig en weet hij met bijna romantische melodieën het publiek mee te voeren en te betoveren, zoals in 'No Farewell', waarin natuurlijk ook de weemoed een plek krijgt in het motief, terwijl een strakke linkerhand zorgt voor blues. In 'Mr. Bley', een hommage aan de pas overleden Paul Bley, horen we tevens invloed van Zuid-Afrikaanse jazz, zoals we die kennen van pianisten als Abdullah Ibrahim en Stevko Busch.

De tweede set van de avond is het podiumdebuut voor het nieuwe Moon Trio, met naast Van Vliet bassist Cord Heineking en slagwerker Mark Schilders. Van Vliet zelf over dit trio: "Ik wilde graag aan de slag met deze geweldige muzikanten. Ik heb sinds 2010 met veel plezier met Cord samengewerkt in Simin Tanders 4tet. Cord brengt een mooi expressief geluid, zowel op contrabas als basgitaar. Ik ontmoette Mark bij verschillende gelegenheden en was onder de indruk van zijn groove en sound. Hij zit vol zeer persoonlijke creatieve ideeën."

Wat voor veel hedendaagse pianotrio's geldt, geldt eveneens voor dit trio: de melodie staat centraal in de hechte, sterk ritmische stukken, waarbij de taken gelijkmatig zijn verdeeld over de drie musici en waarbij er vrijwel niet gesoleerd wordt. Het komt het geheel beslist ten goede en aan alles is te horen dat Van Vliet zijn beide kompanen door en door kent. Een opvallende rol speelt de elektronica en gelukkig biedt het hier ook

